

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 618/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Марковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Сениша Павловић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1233/19 од 22.07.2020. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1233/19 од 22.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 741/19 од 30.09.2019. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име пружених адвокатских услуга исплате и то: тужени ББ износ од 16.875,00 динара, тужени ВВ износ од 27.000,00 динара и тужени ГГ износ од 22.500,00 динара, са законском затезном каматом од 31.08.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плате 23.583,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 1233/19 од 22.07.2020. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, укинути су у целости платни налози Основног суда у Великој Плани П бр. 1923/2017 од 08.09.2017. године, П бр. 1919/2017 од 08.09.2017. године и П бр. 2189/2017 од 27.09.2017. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу по основу пружених адвокатских услуга исплате и то: тужени ББ износ од 16.875,00 динара, тужени ВВ износ од 27.000,00 динара и тужени ГГ износ од 22.500,00 динара, са законском затезном камтом од 31.08.2017. године до исплате. Ставом четвртим изреке одлучено је да се трошкови поступка не досуђују.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 31.08.2017. године. Процесна заједница тужених образује формално супарничарство, (обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП), па се о захтеву тужиоца према сваком од тужених може донети садржајно различита одлука, због чега се и вредност предмета спора одређује према вредности сваког од захтева тужбе у односу на сваког од тужених појединачно. Тако у односу на туженог ББ износи 16.875,00 динара, у односи на туженог ВВ износи 27.000,00 динара, у односу на туженог ГГ износи 22.500,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у односу на сваког од тужених појединачно очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је применом члана 479. став 6. ЗПП ревизија тужиоца недозвољена.

Иако је другостепеном одлуком преиначена првостепена одлука, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у посебној глави ЗПП који регулише поступак у спору мале вредности прописано је да ревизија у тим случајевима није дозвољена, па како специјално правило (члан 467. ЗПП) искључује примену општих правила, то ни у овом случају ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић